

Merina Beekman *Dazzling the local demons*

Merijn Bolink *Oraly & Magaly Seffini*

Waar de demon zijn pet voor afneemt

ODE AAN MERINA BEEKMAN

wagentje als koestering
als middel van vervoer
als huis en als herinnering,
kokon behangen met beelden en tekens, ingepakt.
vroeger, toen zij kind waren,
en alles vanzelfsprekend aanwezig was,
later, toen zij wisten,
behouden voor de reis en tot pantser verweven,
waar de demon zijn pet voor afneemt
en aan voorbij gaat - soms -
of zomaar zonder kijken
alleen het bordje ziet, zijn bord,
APPARENTLY NOT ENOUGH.

MARIETTE JOSEPHUS JITTA

Dierenbescherming

ODE AAN MERINA BEEKMAN

'Hazen, als het nodig is eten ze sneeuw'. Het is de titel van een van Merina Beekmans krachtige tekeningen. Een haas wordt door een gehandschoende vuist aan de achterpoten vastgegrepen: hij is gevangen, maar zijn vriendelijke kop van wollige vlekken en zijn zachte voorpoten lijken onderaan de tekening het sneeuwwitte papier te ontvluchten.

De titel is weggelopen uit het middeleeuwse Boek der natuur (ca. 1270) van Jacob van Maerlant en is een mooi voorbeeld van de manier waarop Merina uit allerlei bronnen formules en beelden haalde die een magische, bezwerende werking lijken op te roepen. Deze beschrijving van wat hazen doen en andere teksten over dieren kwamen ter sprake toen zij en Ellert bij ons op bezoek waren. Zulke bezoeken over en weer waren dierbare en intense ontmoetingen vol verhalen over culturen, dieren, mensen, beelden, reizen, talen, maar ook momenten vol van relativering en humor. De gesprekken werden in de daarop volgende weken door Merina voortgezet in brieven met schetsen waarin ze verder mijmerde over woorden, teksten en nieuwe beelden. Zo ontstond ook de hazentekening uit 1997/1998. Het tekent hoe Merina veelal te werk ging, op reis, op haar atelier of thuis in gesprek, 'dag in dag uit de bijna obsessieve zoektocht naar optimale intensiteit in beeld en betekenis', zoals ze zelf zei.

In 2001 gaf ze ons voor de geboorte van onze zoon het prachtige zelfgemaakte FABELDIERENREKENBOEK. Fantastischer nog dan het bestiarium Boek der natuur, tuimelen hierin dieren, mensen, planten, namen, fabels, culturen, in zwarte en witte texturen over elkaar heen. Het is als in een middeleeuwse dierenencyclopedie waarin de dieren magische en bezwerende eigenschappen hebben en in Merina's universum een nieuwe invulling krijgen, schijnbaar zonder moraal, maar vol van de suggestie dat, voor wie het wil zien, fantasie en dieren en fantasiedieren een beschermende bezwering tegen de razende wereld kunnen zijn.

NICOLE ROEPERS